

مناجات شعبان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ای خدا درود فرست بر محمد و آلش

وَ اسْمَعُ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَ اسْمَعُ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ

و چون تو را بخوانم دعای مرا اجابت فرما و هرگاه تو را ندا کنم ندایم بشنو

وَاقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ
وَ وَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ

و چون با تو مناجات کنم به حالم توجه فرما که من بسوی تو گریخته ام

و در حضور حضرتت ایستاده در حالی که به درگاہت

به حال پریشانی تضرع و زاری می کنم

رَاجِئاً لِمَا لَدَيْكَ تَوَائِي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي
تَخْبِرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي

و به آنچه نزد توست چشم امید دارم و تو از دم

آگاهی و حاجتم را می دانی و ضمیر مرا می شناسی

وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْكَ أَمْرٌ مِّنْقَلْبِي وَمَثْوَايَ

و هیچ امری از امور دنیا و آخرت من بر تو پنهان نیست

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبَدِيَّ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي
وَأَتَّقُوهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي وَارْجُوهُ لِعَاقِبَتِي

و آنچه می خواهم که به زبان اظهار کنم و از حواجم سخن گویم

و آنچه برای حسن عاقبتم به تو امید دارم همه را می دانی

وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ
يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي

و حکم تقدیر تو بر من ای سید من

در باطن و ظاهر من تا آخر عمر جاری و نافذ است

مِنْ سَرِيرَتِي وَ عَلَانِيَتِي وَ يَدِيكَ
لَا يَدٍ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَ نَقْصِي وَ نَفْعِي وَ ضَرِّي

و هر زیادت و نقصان و سود و زیان بر من وارد آمد

همه به دست توست نه غیر تو

إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي

وَإِنْ خَدَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي

ای خدا اگر تو مرا از رزقت محروم سازی دیگر که تواند مرا روزی دهد

و اگر تو مرا خوار گردانی که مرا یاری تواند کرد

إِلٰهِي اَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَ حُلُولِ سَخَطِكَ

ای خدا به تو پناه می برم از غضب تو و از ورود خشم و سخطت

إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ
فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ

ای خدا اگر من لایق رحمتت نیستم

تو لایقی که بر من از فضل و کرم بی پایانت جود و بخشش کنی

إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ

وَ قَدْ أَظْلَمْتُهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ

ای خدای من گویا من اکنون در حضور تو ایستاده ام

و حسن توکلم بر تو به سرم سایه لطف انداخته

فَقُلْتَ (فَفَعَلْتَ) مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ تَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ

و آنچه از کرم و احسان تو را شایسته است

با من بجا آورده‌ای عفو و آمرزشت مرا فرا گرفته است

إِلَهِي إِنَّ عَفْوَتَّ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ

ای خدا اگر تو مرا عفو کنی که از تو سزاوارتر به عفو است

وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَ لَمْ يُدْنِنِي (يَدُنْ) مِنْكَ عَمَلِي

فَقَدْ جَعَلْتُ الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسِيلَتِي

و اگر اجلم نزدیک شد و عمل صالحم مرا به تو نزدیک نکرد

من هم اقرار به گناهامم را وسیله عفو تو قرار داده ام

إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا

فَلَهَا الْوَيْلُ إِنَّ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا

خدایا من در توجهم به نفس خود بر خویش ستم کردم

پس ای وای بر نفس من اگر تو او را نیامرزی

إِلٰهِي لَمْ يَزَلْ بِرِّكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي

فَلَا تَقْطَعْ بِرِّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي

ای خدا چنانکه لطف و احسانت در تمام مدت زندگی

شامل حالم بود پس در مرگ مرا از احسانت محروم مساز

إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظْرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي
وَ أَنْتَ لَمْ تُؤْنِي (تُونِي) إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي

ای خدا چگونه مایوس از احسانت بعد مردنم شوم

و حال آنکه تو در تمام عمرم با من جز نیکی و احسان نکردی

إِلٰهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَ عُدُّ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَّرَهُ جَهْلُهُ

ای خدا با من آن کن که تو را شاید (نه آنچه مرا باید) و باز هم به فضل و کرم

بر گنهکاری که در لجه گناه از جهل و نادانی فرو رفته ترحم فرما

إِلَهِي قَدْ سَتَرْتُ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا
وَ أَنَا أَخُوجُ إِلَى سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَى

ای خدا تو در دار دنیا گناهانم را از تمام خلق پنهان داشتی

و من در آخرت به ستاریت از دنیا محتاجترم

إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا

لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

و چون لطف کردی و گناهانم را بر هیچ بنده صالحی آشکار نکردی

فَلَا تَفْضُحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ

پس روز قیامت هم مرا مفتضح و رسوا در حضور جمیع خلائق مگردان

إِلَهِي جُودُكَ بَسَطَ أَمَلِي وَ عَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي

خدایا جود و بخششت بساط آرزوی مرا گسترده و عفو تو بهتر از عمل من است

إِلَهِي فَسُرِّي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ
إِلَهِي اعْتَذَارِي إِلَيْكَ اعْتِدَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُدْرِهِ

ای خدا آن روزی که میان بندگانت حکم می کنی آن روز مرا به لقاء خود شاد گردان

ای خدا من چون کسی به درگاهت عذر می خواهم که به قبول عذر سخت محتاج است

فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا أَكْرَمَ مَنْ اِعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ

پس عذرم بپذیر ای کریمترین کسی که گنهکاران از او معذرت می طلبند

إِلَهِي لَا تَرُدُّ حَاجَتِي وَ لَا تُخَيِّبْ

طَمَعِي وَ لَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَ أَمَلِي

ای خدا حاجتم را رد مکن و دست طمعم را از درگاهت محروم بر مگردان

و امید و آرزویم از لطف و کرمات منقطع مساز

إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي
وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي

ای خدا اگر تو اراده خواری من داشتی به هدایت و احسانت سرافرازم نمی کردی

و اگر می خواستی مرا رسوا سازی در دنیا معافم نمی فرمودی

إِلٰهِي مَا أَظُنُّكَ تَرُدُّنِي

فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ

ای خدای من هرگز به تو این گمان نمی برم که حاجتی

که به تو دارم و عمرم را در طلبش فانی کردم باز روان سازی

إِلَهِي فَلكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا

يَزِيدُ وَ لَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى

ای خدا حمد و ثنا مختص توست حمد ابدی و دایم سرمدی که همی بیفزاید

و هرگز فنا نپذیرد چنانکه تو دوست بداری و پسندی

إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ

وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ

ای خدا اگر مرا به جرمم مؤاخذه کنی تو را به عفو تو مؤاخذه می کنم

و اگر مرا به گناهانم بازخواست کنی تو را به مغفرتت بازخواست کنم

وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ أَكَلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي أُحِبُّكَ

و اگر مرا به آتش دوزخ بری اهل آتش را

آگاه خواهم کرد که من تو را دوست می داشتم

إِلٰهِي اِنْ كَانَ صَخْرًا فِي جَنبِ
طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنبِ رَجَائِكَ اَمَلِي

ای خدا اگر در مقابل طاعتت عملم اندک است

در مقابل رجاء و امید به کرمات آرزویم بسیار است

إِلَهِي كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخِيَّةِ مَحْرُومًا
وَ قَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا

ای خدا چگونه از درگاه لطفت محروم و ناامید برگردم در صورتی که

به جود و احسان تو حسن ظن بسیار داشتم که

به عالم ترحم کرده و عاقبت از اهل نجاتم می گردانی

إِلَهِي وَ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شِرَّةِ السَّهْوِ عِنْدَكَ
وَ أَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ

ای خدا عمرم را با درد و غفلت از تو فانی ساختم

و بفرسودم جوانیم را در مستی بعد از تو

إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامَ اغْتِرَارِي بِكَ

وَ رُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ

ای خدا پس بیدار نشدم روزگاری را که مغرور گزمت بودم

و به راه سخط و غضبت می رفتم

إِلَهِي وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ
قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ

ای خدا من بنده تو و فرزند بنده توام که در پیشگاه حضورت ایستاده ام

و کرم و رحمتت را بسویت وسیله خود قرار داده ام

إِلَهِي أَنَا عَبْدٌ أَتَنَصَّلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ
أُوَاجِهُكَ بِهِ مِنْ قَلَّةِ اسْتِحْيَائِي مِنْ نَظَرِكَ

ای خدا منم بنده‌ای که به عذر خواهی به درگاہت آمده‌ام

از اعمال زشتی که بواسطه قلت حیا به حضورت و در نظرت بجا آورده‌ام

وَ أَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ الْعَفْوَ نَعْتُ لِكِرْمِكَ

و از تو عفو و بخشش می طلبم که عفو وصف کرم توست

إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلْ بِهِ عَن مَعْصِيَتِكَ

إِلَّا فِي وَفْتٍ أَيْقَظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ

ای خدا من قدرتی که از معصیت باز کردم ندارم

مگر آنکه تو به عشق و محبت مرا بیدار گردانی

وَمَا أَرَدْتُ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي
فِي كَرَمِكَ وَ لِتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاحِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ

یا آنکه چنانکه تو می خواهی باشم و شکر تو گویم چون

مرا به کرمت داخل کردی و قلبم را از پلیدیهای غفلت پاک و پاکیزه گردانیدی

إِلَهِي انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَ مَنْ نَادَيْتَهُ
فَأَجَابَكَ وَ اسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ

ای خدا از لطف به حال من چنان بنگر که به کسی که او را خواندی

و اجابت کرد و به کار طاعت واداشتی و اطاعتت نمود می نگری

يَا قَرِيْبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِّ بِهٖ

وَ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهٗ

ای نزدیکی که هرگز دور از آنکه فریفته توست نمی شوی و

ای با جود و کرمی که هرگز بخل بر آنکه امید احسانت دارد نمی کنی

إِلٰهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ
وَ لِسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ وَ نَظْرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ

ای خدا به من دلی عطا کن که مشتاق مقام قرب تو باشد

و زبانی که سخن صدقش بسوی تو بالا رود و نظر حقیقتی که تقرب تو جوید

إِلَهِي إِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ وَ مَنْ لَأَدَّ بِكَ
غَيْرَ مَخْذُولٍ وَ مَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرَ مَمْلُوكٍ (مَمْلُوءٍ)

ای خدا آنکه به تو معروف شد هرگز مجهول و بی نام نشود و هر که به تو پناه آورد

هرگز خوار نگردد و هر که تو به او توجه کنی بنده دیگری نشود

إِلٰهِي إِنَّ مَنِي انْتَهَجَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٌ وَ
إِنَّ مَنِي اعْتَصَمَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٌ وَ قَدْ لُذْتُ بِكَ يَا إِلٰهِي

ای خدا هر که به تو راه یافت روشن شد و هر که به تو پناه برد

پناه یافت و من به درگاه تو پناه آورده ام پس تو ای خدا

فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ

حسن ظن مرا به رحمتت نومید مساز و از فروغ رأفت و عنایتت مرا محبوب مگردان

إِلَهِي أَقِمْنِي فِي أَهْلِ وِلايَتِكَ مُقَامَ

مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ

ای خدا مرا در میان اولیاء خود مقام آنکس را بخش

که به امید زیاد شدن محبت توست

إِلَهِي وَ أَلْهِمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ وَ هِمَّتِي

فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَ مَحَلِّ قُدْسِكَ

ای خدا و مرا واله و حیران یاد خود برای یاد خود گردان و

همتتم را بر نشاط و فیروزی در اسماء خود و مقام قدس خویش موقوف ساز

إِلَهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا أَحَقَّتَنِي بِمَحَلِّ
أَهْلِ طَاعَتِكَ وَ الْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ

ای خدا به ذات پاکت و به حقی که تو را بر خلق است قسم که مرا به

اهل طاعتت ملحق ساز و منزل شایسته از مقام رضا و خوشنودیت عطا فرما

قَائِي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعاً وَ لَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعاً

که من قادر نیستم دفع شری از خود یا جلب نفعی برای خود کنم

إِلٰهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمُدْنِبُ
وَ مَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ (الْمَعِيبُ)

ای خدا من بنده ضعیف گنهگار و مملوک تائب پر عیب و نقص توام

فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ
وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنِ عَفْوِكَ

پس مرا از آنان که روی از آنها می گردانی

و به غفلت از عفو تو محبوب شدند قرار مده

إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ
وَ أُنِرْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ

ای خدا مرا انقطاع کامل بسوی خود عطا فرما و روشن ساز
دیده های دل ما را به نوری که به آن نور تو را مشاهده کند

حَتَّى تَخْرِقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى
مَعْدِنِ الْعَظْمَةِ وَ تَصِيرَ أَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ

تا آنکه دیده بصیرت ما حجابهای نور را بر درددو به نور

عظمت واصل گردد و جانهای ما به مقام قدس عزتت در پیوندند

إِلَهِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَ لَأَحْظَتُهُ
فَصَعِقَ لِجَلَالِكَ فَنَاجَيْتَهُ سِرًّا وَ عَمِلَ لَكَ جَهْرًا

ای خدا مرا از آنان قرار ده که چون او را ندا کنی تو را اجابت می کند و چون به او متوجه شوی از تجلی جلال

و عظمتت مدهوش می گردد پس تو با او در باطن راز می گویی و او به عیان به کار تو مشغول است

إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ
الْإِيَّاسِ وَ لَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ

ای خدا بر حسن ظنم به تو یأس و ناامیدی مسلط مساز و دست امیدم

از دامن کرم نیکویت جدا مگردان

إِلَهِي إِنَّكَ كَانَتْ أَلْخَطَايَا قَدْ أَسْقَطْتَنِي
لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ

ای خدا اگر خطاهایم مرا نزد تو پس و خوار گردانیده

هم بواسطه حسن اعتمادم به تو از من عفو کن

إِلَهِي إِنَّ حَطَّئِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ
لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقِينُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ

ای خدا اگر گناهانم مرا از لطف و کرامت‌هایت دور کرده

مقام یقینم مرا به کرم و عطوفتت تذکر می دهد

إِلَهِي إِنَّ أَنَا مَتْنِي الْغَفْلَةُ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ
لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَّهْتَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكْرَمِ آيَاتِكَ

و اگر غفلت مرا از مہیای لقای تو شدن به خواب غرور افکند

معرفتم به نعمت‌های بزرگوارت بیدار می گرداند

إِلَهِي إِنَّ دَعَائِي إِلَى النَّارِ عَظِيمٌ عِقَابِكَ

فَقَدْ دَعَائِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلٌ ثَوَابِكَ

ای خدا اگر عقاب و انتقام تو مرا به آتش دوزخ خواند

ثواب و عنایتت مرا بسوی بهشت ابد دعوت کرد

إِلَهِي فَلكَ أَسْأَلُ وَ إِلَيْكَ أَسْتَهْدُ وَ أَرْغَبُ
وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

ای خدا پس من هر چه بخواهم از تو درخواست می کنم و به درگاه کرمت باناله و زاری و شوق و رغبت می نام

و از تو می طلبم که درود فرستی بر محمد (ص) و آل محمد

وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ وَ لَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ
وَ لَا يَخْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَ لَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ

و مرا از آنان قرار دهی که دایم به یاد تو اند و هرگز عهد تو نشکنند و شکر

و سپاست را لحظه‌ای فراموش نکنند و امرت را سبک نشمرند

إِلَهِي وَالْحَقْنِي بِنُورِ عِزِّكَ الْأَبْهَجِ فَأَكُونَ لَكَ عَارِفًا

وَ عَن سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَ مِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا

ای خدا و مرا به نور مقام عزتت که بهجت و نشاطش از هر لذت بالاتر است در پیوند

تا آنکه شناسای تو باشم و از غیر تو رو بگردانم و از تو ترسان و مراقب فرمان باشم

يَا دَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ
وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

ای خدای صاحب جلال و بزرگواری و درود خدا بر رسولش محمد (ص)

و بر اهل بیت پاکش و سلام و تحیت بسیار باد.